הקיבוץ המפורסם ביותר בברלין המערבית מעסיק ב„עבודת-חוץ" מיקצועית את דוגמנ

קיבוצניקית

ב ברלין המערבית, רחוב סטפן 60, בקירבת בית־ה־סוהר המרכזי. אתה עולה בחדר־מדרגות אפור ומזוהם, מגיע לדלת צבועה בצהוב וסגול עזים, זועקים לשמים. ודופק. מאחר שידוע לך לאן באת, אינך מופתע כלל אם היא נפתחת על־ידי גבר ערום כביום־היוולדו. הגברים מ־אחורי דלת זו מסתובבים ערומים כשמתחשק להם. בדיוק כמו הנשים. זוהי הקומונה הברלינית של השמאל החדש בגר־מניה — והיא זכתה לפירסום משאר הקומונות בארץ זו, בגלל אושי אוברמייהר.

אושי אוברמייהר היא דוגמנית־הצילום המפורסמת ביותר כיום בגרמניה־המערבית, ואחת היקרות. בתור שכזו היא גם הקיבוצניקית המפורסמת ביותר בארץ זו. כאשר היא לא ניצבת במלוא זוהרה עוכח המצלמות, ניתן למצוא אותה בחדר הקומונה, יחד עם אהובה רייגר לנקלאו, ראש הקומונה.

קומונות אלו אמורות להיות המעין־קיבוצים של גר־מניה. המלה קיבוץ אינה מדוייקת, בעצם. זוהי יריאציה על נושא הקיבוץ, כפי שמבין אותו הנוער המהפכני ב־מערב־גרמניה. ההבדל העיקרי הוא, שבעוד שהקיבוץ היש ראלי דוגל בשיתוף בחיי־עבודה, דוגלת הגירסה הגרמנית בשיתוף בחיי־בטלה.

ואכן, רייגר הוא דמות המפחידה כל אזרח מהוגן בברלין המערבית, ואף מחוצה לה. הצעיר ארוך־השיער הוא אחד משוברי־המוסכמות הגודעים בגרמניה.

★ ★ ★

אלכוהול — אסור. חשיש — מותר

א ולם העובדה שהוא קיבוצניק כזה שרוף, מחליצי הלוחמים במישטר הקאפיטליסטי הרקוב, אינה צריכה להטעות: הוא לגמרי לא תמים, ויודע לנצל את החברה הדקאדנטית הזו למטרותיו. משום כך הוא משמש כאמרגנה של אושי הנהדרת, שנוסף ליופייה הטבעי, התגלתה גם כפוטוגנית בצורה נדירה. בהדרכתו, דורשת כיום אושי אלף מארק — כ־900 ל"י — עבור הופעה יחידה בפני המצלמה. דורשת — ומקבלת. לפני שהבירה את רייגר, הסתפקה ב־300—400 מארק. בתחילה פחדה שאיש לא יס־כים להעסיק יותה המחירים מפולפלים כאלה, אך רייגר נתגלה כבעל חוש מסחרי מפותח משלה. כיום היא יכולה אף להרשות לעצמה להיות בררנית בגיובים שהיא מקבלת, לבחור את מעבידיה. עד כדי־כך — שבקיץ האחרון היא סירבה במשך מספר שבועות לקבל תפקיד ראשי בסרט, בבימויו של הבמאי האנגלי הצעיר ג'והן תומאס, שנועד להיות מוסרט בלונדון. כאשר קיבלה את התפקיד, היה זה לאחר ששכרה זינק מ־7000 ל־20 אלף מארק, ורייגר הוזמן אף הוא להשתתף בהסרטה — כמובן, בשכר נאה. בנוסף, התחייבה אושי לעבוד רק שלושה ימים בשבוע: „לא היה לי חשק לקבל את התפקיד בלי כל התנאים האלה," הסבירה לידידיה בשלווה.

אושי הינה גם בעלת עקרונות. לפני זמן מה היא סרבה להצטלם כדוגמנית לפירסומת של אחד מייצרני האלכוהול הגדולים בעולם. היא היתה מוכנה לעבוד ברצון עם ה־

האסיפה הכללית של הקיבוץ - פה

צלם — אך לא כדי לעודד מכירת אלכוהול: הקומונה אינה שותה־בשום אופן. הם מסתפקים בסמים בלבד.

★ ★ ★

ערומה בנוכחו

ה קומונה המערב־ברלינית נמצאת באולם ששטחו 120 מ"ר, ב שימש בעבר כבית־מלאכה גדול לנגריית־רהיטים. ההלונות מ וילונות מבד יוטה, המאפשר לאור־הצהרים העז להסתנן לחדר בגני אפור חלש.

חדר הקומונה מחיסר כמעט כל ריהוט. פרט ללוח־שולחן ארוך, גזעי־עצים, כשמסביבו פזורות מספר כריות־ישיבה נמוכות, אין בח

מלבד טלויזיה, כמובן: ליד השולחן ניצב מקלט מפואר, אותו קי במתנה מאחד מעריצה הנלהבים ביותר — רודולף אוגשטיין, עורך הנפוץ שפיגל. מובן שהמקלט אינו שיגרתי: הוא צבוע בצהוב, א לצערם העמוק של חברי הקומונה, הוא קולט רק בשחור־לבן.

בין הטלויזיה לקירות, מכוסה הריצפה במזרונים, שעליהם מקום לפחות. בימים אלה נמצאים במקום זה רק שישה — ארבעה גב בנות.

מובן שלא נהוג לבקר בקומונה בשעות הבוקר, שהן שעות־השינה ביותר של הקיבוצניקים הנועזים. גם בהגיעך לשם בצהריים, זהו מ בהחלט לראית בחורה ערומה כביום היוולדה מתרוממת לאיטה רדומה עדיין. זוהי אושי בכבודה ובעצמה. היא מתבוננת מסביב, פאר אזרחי הקומונה מכוסים עדיין מכף רגלם ועד ראשם, ומתעניינ אצל המבקר: „מה השעה?" כשהיא מגלה שהשעה כבר שתיים אחר היא עונה „הו, כן?" אדיש.

מזרונה מונח ליד מזרונו של רייגר, הישן עדיין שנת־עייפים. חילה לצוד אחרי תחתוניה ושאר בגדיה הפזורים על הריצ ריעות לרייגר, המתעורר אף הוא, קם וניגש להתרחץ דלת־הכניסה. בינתיים, אין עדיין בקומונה מקלחת.

הקומונה לא הצליחה להפוך את אושי לחברו

בחלק הקידמי של התמונה נראים החברים יושבים על הריצפה ואוכלים את ארוחתם, בעוד שמאחוריהם נראה אחד

כל-בוניק בחדר האוכל האולם הגדול